

REVISTA LITERARĂ

reportaj - satiră - umor

Inregistrată Tribunalul Arad,
Secția III Nr. 22/1938

Director:

SIMION MICLEA

Redacția și Administrația
A R A DStr. Eminescu Nr. 30.
etaj 3. Telefon: 10-83

ABONAMENTE:

150 lei anual, 3 dolari pt. America
500 lei pt. întreprinderile mijlocii;
1000 lei anual pt. marile întreprinderi. Abonamentele se plătesc înainte.

Sălbăticiii ungurești și destin legionar

MOTTO: „Toate popoarele au venit de undeva. Numai noi n'am venit de nicăieri”

Corneliu Zelea Codreanu
Pentru Legionari

Va să zică trăim în anul 1940 după Christos. În acești aproape două mii de ani comunitatea omenescă a suferit multe variate schimbări. Dar cea mai importantă a fost eliberarea ființei omenesci de sub teaură aproapei și de sub popilitatea pe exploatare a omului prin om. Sclavajul și iocul am crezut că sunt fapte recente de mult în istorie, sunt domeniul trecutului și înormantate.

Am crezut numai, dar ne-am înșelat.

Ne-am înșelat amar.

Exploatarea aproapei în cea mai sălbatică a ei manifestare este în ciuda tuturor sentimentelor de omenie, în plină mare, sfidătoare și arogantă obraznicia ei, în regatul întului Ștefan. Ungaria groasă și conților corciți, metiși

vagabonzi și huidumani, este azi singura insulă în mijlocul bătrânei Europe, unde desfrâul și asuprirea sunt ridicate la rangul de norme de guvernământ. Exploatarea poporului cu metodele medievale a rămas idealul dominant al așa presupusei „rase” conducătoare a destinului Ungariei. Dacă hoardele hunice au rămas tot atât de primitive, dominate numai de instinctele de cavernă, după cum erau atunci când vagabonzi și bezevenchi au năvălit goi și cu cuțitele în dinți pe meleagurile noastre, aceasta s'adatorează exclusiv stărei de barbarie în care e ținută de pătura conducătoare. E, doar, lucru notoriu că așa numiții grofi și conți unguri nu sunt decât un amestec haotic de sânge, format din tot ce alte neamuri au avut mai murdar

și mai repugnant cu predominanța sângelui spurcat jidovesc. Din acest amestec blestemat, nu putea să iasă ceva bun. Dovada e peremptorie: ceace se întâmplă în Ardealul cedat e unic în analele istoriei. Nu s'au petrecut aceste sălbăticiii nici atunci când civilizația era un privilegiu a unei anumite pături sociale dar se pot petrece acum în anul după Christos 1940 în Ungaria. Această dată e vie în sufletele noastre și Națiunea Română nu va uita. Legionarii cimentează virtuțile străbune în duhul Căpitanului și zările ce ne stau în față ne sunt deschise.

Legiunea nu cunoaște opreliști. Ea jertfește totul pentru Țară și trece în viu spre destinul Neamului care va fi „Ca Soarele Sfânt de pe Cer”.

Emil H. Nonu

Despre nemernicia unora și tăria românului

Bestia hunică, stăpânită de inamicile primare ce-au împins-o din nou spre șesul Panoniei, și-a deslușit, din nou, sălbăticia ce amintește carnea crudă de sub șeaură!

Satele românești din Ardealul vremelnic cedat Ungariei prin senință arbitrară dela Viena, trăesc nemuri demne de închișișia mișcării Torquemada.

Vor trece și acestea și tot nu vom drumul spre Budapesta unde marea noastră a mai dat de mânăre flămânzilor și de beut seloșilor asupriți de comunismul jidanu-Kuhn Belo, — și vom ajunge iar acolo, dar vai va fi de cei nemernici, de bestii și de fiare!

Până atunci însă, în împietrirea noastră sufletească, să strângem iar săburile, ca atunci când va veni vremea vremii, să fim gata de luptă pentru Neam și Țară, până la unul!

Printr'o foarte înțeleaptă și dreaptă măsură, toate zările ungurești din Arad au fost suspendate până la nou ordine.

Și că după douăzeci de ani, comunismul jidani — la el acasă — scribil și apașii condelului ungar (?) a primit o ușoară satisfacție, pe care o vrem continuată sălbăticită.

Mergem până acolo că cerem paritate: în Ardealul vremelnic cedat, apare un singur ziar românesc pe seama a 1.300.000 români.

În România să apară deasemeni un singur ziar, numai în 4 pagini, pentru cei 350.000 unguri ce nu vor să plece de aici.

Avem dreptate?

„Când primul tren cu expulsații din Oradea a sosit la Arad, în gară erau și ungurii Széll și Palugyai.

Desigur că erau cam „gâlbienori” la prea cinstita lor față, ba am putea spune că nu se simțeau tocmai bine între „valahii” indignați și scârbiți de maniera „civilizată” (ce a se celi franuzește iar v nemțește) a grofilor budapeșteni.

Din ce pricină, în direcția legătură cu temeritatea, nu se știe, dar panfotonii susnumiților au cam început să tremure..

Curajul lor, de beneficiari ai toleranței românești are nevoie de rețușuri. Și aceste rețușuri nu trebuie să fie cu nimic mai prejos decât suferințele românilor rămași sub bestială și ungurească stăpânire.

Vorbeam în săptămâna trecută despre oportunismul celor ce până azi au fost oamenii trecutului iar astăzi vor să fie și ai prezentului.

„În preajma plecării la București, unul dintre aceștia s'a agățat și el de cel ce plecau, — pentruca astfel să dea o nuanță mai veridică situației sale.

Urcat în tren și isbindu-se de disciplina legionară, a început să-și aducă aminte că și-a uitat ceva acasă... că nu și-a luat bani... că-l țese nevasta bolnavă... că se dă jos la Radna și ia acceleratul ca să ajungă mai devreme la București, unde are niște „chestuni” de rezolvat.

„Destul că la Radna s'a dat jos din tren iar a doua zi, se plimba degajat și bășos, pe Corso!

„Nu-i convenise călătoria în vagoane de marfă! Nădăjduse omul că va călătorii tot ca pe vremea când erau „ai noștri” la putere!

„Șionul e'n derută”! Suspendarea ziarelor ungurești crează o situație paradoxală: ziarisții jidani din Arad, sunt șomerii!

Căci, deși e ciudat, dar presa ungurească, alimentată moralicește și bănește din oficinele budapeștane a fost apanajul neisprăviților avortonilor jidani.

Nume? Câte vrei. Major, Stauber, Karoly, Salgo, (asta a fugit în

(Continuare în pag. II-a)

Să plece...

În fruntea unor instituții perdențe de diferite autorități publice, mai sunt încă cei de ieri, cu formalismul lor stupid și cu... amintirile vremurilor frumoase... când oficiau pe altarul lojei masonice din Bul. Carol I.

Credem că rămânerea lor în vechile posturi nu este decât o chestiune de timp, pentrucă acești oameni, cu educația făcută sub sceptrul jidovismului internațional și, odată, atotputernic, nu se vor putea niciodată încadra în noul ritm de viață legionară și românească.

Și chiar dacă ar face-o, ei niciodată nu pot prezenta garanția unei aderențe integrale.

În sfârșit...

Dictatorul didactic al regiunii Timișoara, d. Sabin Evușlan, a fost mazălit, recunoscându-l-se, după atâta intensă muncă neobosită în ogorul școlii românești dela granița de Vest, dreptul la o binemeritată odihnă..

„Încetul cu încetul vestigiile trecutului reintră în anonimatul din care le-a ridicat lichelismul politic și atotputința masoneriei.

Unde s'a camuflat?

Cu prilejul tristelor evenimente din Arad, prilejulte de sosirea expulzațiilor din Ardealul vremelnic cedat, am remarcat — fără de surpriză — absența totală a omului pe care-l puteam întâlni ieri, în toate societățile anchilozate ce-au vrut „binele Aradului”.

Acum, când se cerea contribuția integrală a fiecărui român și om de bine, el a fost absent. Camuflat pe undeva, prin hărăzoageie pe care le purcă fără de încetare, el: intelectualul de rasă, românul integru ce-a figurat pe un tablou cu 20 de jidani conferențiarul distins etc. etc. etc., s'a desinteresat complet de tragedia fraților pentru cari trebuia să-și dea contribuția!

Om fi noi descendenți din vechii luptători ai Ardealului, dar domnule etc., gloria pe străbunii cinstește!

Se aude?

Unul dintre fruntașii baroului arădan, avocat pe care l-am întâlnit în toate comisiile și comisiile ce-au fericit Aradul de ieri, are în birou o ungueroalcă, soția directorului ungar al închisorii din Satumare.

Întrebată fiind că de ce nu merge la bărbat, în Ungaria, a răspuns:

— Mai am timp șase luni. Până atunci mai încasez câteva mii de lei pe cari îmi cumpăr lucrurile ce-mi trebuie, și-apoi adio Arad și România.

D-l avocat și — vrea el — luptător naționalist, n'ar putea-o concedia pe „stimata doamnă” și să dea cele câteva mii de lei unul expulzat?

Și ceilalți...

avocații din baroul arădan — despre acest lucru am mai scris — ar face foarte bine, dacă situându-se pe linia unui românism fără de compromis, și-ar purifica birourile de funcționarii și funcționarele străine, dând astfel posibilitate de existență numai românilor.

„De geaba facem teorie, dacă în realitate suntem sclavii unui umanitarism deplasat și păgubitor neamului nostru... Iar dacă d-nii avocații nu ar lua cumva această măsură, baroului — care are drept de control asupra funcționarilor avocațiali — îi revine inițiativa.

Ne mai văzut de estin
Prețuri fixe extrem de scăzute

la MUZSAY

magazin de modă bărbătească
(vis-a-vis de Teatrul Orașenesc)

Despre nemernicia unora și țaria românului

(Continuare din pag. 1-a)

Ungaria) Vörös etc., ca să nu amintim decât câțiva.

Ce se vor face ei deja? Ce se va face civilizație dila unguri, fără ziaristi jidani?

Oi vei! Oi vei!

Și ce se vor face acei români — fi-le-ar rușine să le fie — cari la cafeaua cu lapte erau obișnuiți să citească ziarele ungurești strecurate, dimineața, sub poartă?

„Am fi nespun de bucuroși dacă ne-ar putea intra în mâini lista abonațiilor români dela aceste ziare!

Am avea surprize fantastice, cari ne-ar confirma, pe deplin, părerile pe care experiența gazetărească, de zece ani în Arad — ni le-a insuflat despre cei cari, eri, au condus Aradul!

* * *

„Deșteaptă-te Române“ a reintrat iar în patrimoniul spiritual al Naștili

Il cântăm noi cari am rămas. Il cântă plăeșii dela Holta și Soroca; Il cântă arcașii Bucovinei; Il murmură foșnetul frunzelor ce umbresc mormintele voevozilor făcători de jară; Il cântă moșii lui Avram Iancu și voinicii lui Horea de răsună codrii ce-s frați cu românii; Il cântă pandurii lui Tudor din Vladimiri; Il cântă românii aruncați și imprăstiați iarăși în cele patru vânturi.

Il cântă și plânge Nația Românească.

Din acest cântec al desrobirii noastre, se va naște, însă mâine Imperiul Român.

M. Gusti

Brad

Postul de radio — pe unde scurte — transmite următoarele informații din Brad:

— Țiganul-primas dela „Național“ și-a pierdut... tactul. Găsitorul va primi o bună recompensă dacă l-i restituie.

— Cea mai dată dracului cucoană dela noi, schimbă cavalerii, ca... țiganii caii. Mai nou, este încurcată cu... minori.

— Una din prietenile cucoanei de mai sus a înhțat pe unul tare „în finanțe“. Ghinionul este că șeful se află la Bulzești...

— La noi, la postă, corespondențele „expres“ se distribuie abia a doua zi — adecă odată cu cea simplă. Am putea ști de ce?

— Se zice că unii membri ai corpului didactic secundar țin elevii în cost, contrar regulamentului în vigoare. Adecă, cum cum ar veni treaba asta?..

— Un domn, cu o oarecare autoritate pe la școala primară, obligă elevii să cumpere cele necesare dela librăria jidovească? A uitat acest domn că azi suntem în România legionară și că Ministerul Educației Naționale a interzis aprovizionarea elevilor cu cele necesare dela librării jidovești?

— Una dela noi are doi... bărbai. Adecă, unul de... rezervă. Aceștia se înțeleg de mirune, pentru că așfel, nu ne putem închipui de ce sunt văzuți la un... pahar de vorbă, mai în fiecare seară. Cucoana în chestie, are la dispoziție mașină când pleacă la Băița și Abrud..

Beiuș

— Deschiderea unei rubrici din Beiuș la Bravo, a fost un fapt care a disolăcut unor cucoane de pela noi, fiindcă d-lor nu prea înțeleg de ce să fie cineva care să le semnaleze crâmpee din activitatea lor cari oricum, deși cunoscute de tot satul, nu erau cunoscute bărbatului, Azi însă, când „n'aude și nu vede“ cu 2 lei își poate cumpăra Bravo dela Librăria „Doina“, s'a schimbat cântecul. Bravo ca un bun prieten pentru cei oropsiți și pentru cari au neveste prea milostive cu așii, le va fi cel mai desemnat izvor de informații. Deci lăsați dragușilor: a fost cât a fost până aci, dar macăr deacum înainte cumintiți-vă.

— Incoio nimic nou; doar mai zilele trecute pe drumul ce duce la Finiș o fată unguroaică și blondă, striga în gura mare către maică-sa că n-se înecă bibolița;

— maică: las'o puiele, se scaldă.

— fata: dar de ce se scaldă mamă când n'are râp ca porcul?

— maică: o mânăncă pielea că-i neagră.

— fata: să ști mamă că așa este: la mine e numai un pic, și cum mă mânăncă, dar pe ea săraca!

Apoi să mai zică cineva acum că Beiușul n'are fete mari cu care se poate fâli!

Nădlac

— „Miss Koprol“ fata care de un timp încoace este o foarte bună clientă a Bravoului, mai nou ca sa nu fie pusă în ziar în loc de „Koprol“ consumă ciocolată „Pargosan“.

— Este la noi o duduia foarte care mai nou având un serviciu se poate remarca ușor dintre alte fete de o potrivă ei, ducând nasul cam sus. Aceasta se datorește că, cu cele câteva clase particulare și cu știința de „da legături“ se cam falezte. Bine, bine Anița dar credem că nu i așa chiar aia cu faima ta de mare frumusețe.

— Nicl nu vă puteți închipui ce „bușuit“ a fost Văsălie-ex birăul, când a citit cele scrise data trecuta. Nu-i vorba, are el destul de multe „la activ“, dar cum acum nu se mai poate duce pe „Șiroya Ulița“, în calitate ce o avea, ar putea să ne spună cum stă treaba când a „făgăduit“ lui Boia și Laudis, vreo 3000 lei și 5 măji de grâu, dacă bat pe... (știe ei pe cine l că dară mare pică mai avea pe el.)

Hai, Văsălică, Văsălică, dar cum... nanele cum mai stai? Te mai „ocoșești“ și acum' ca atunci când eral... birău?

— Baci Uroș M. se plânge că... bătrânește și că a înțărcat vișelul. Credeam că nu e cazul ca tocmai el să se plângă, ci „sестrele“, cari rămân, acum — în pragul lernii — fără... sprijin. Cum, îi știm... darnic (har Domnului că are de unde!) credem că va avea grijă de toate și de toți acei cari l-au făcut vre'un bine, Așa-i baci Uroșe?..

Cele mai frumoase bijuterii, ceasornicele cele mai precise, tacămuri, și obiecte pentru cadouri la

COLOMAN HARTMAN

Bijuterii

ARAD, Palatul Minorților. Prețuri solide.

Baia de Criș

— Multe mofturi au mai făcut „al noștri“, după binecuvântarea lor, apărută în numărul trecut. Printre cel mai scandalizați a fost și... dumneași, care l-a lăsat pe... dumnealui, pentru că dumnealui nu mai este ceea ce a fost... Deasemeni acel ce era mai ieri... maare de tot, și-a revenit la statura normală. O dudule este scandalizată pentru că l s'a refuzat... scaunul de președintă la „Soc. Duduielor Pipăibile“, ca una care este cea mai indicată. Rugăm pe această cale „comitetul“ să-i aprobă cererea și s'o desemneze, deoarece — din câte am auzit și văzut — este cea mai indicată în acest loc...

— Un tip, ce face pe „pedagogul“ la noi la gimnaziu, este foarte îngâmfat de când a apucat și el un os de ros. Pe da altă parte, prea prea face acest șefuică pe legionarul. Ori, noi știm că legionarii au o altă purtare, nu ca aceia ce au unii... prelinși legionari.

— Ungurii și mai ales unguoroalcele, cari până mai ieri făceau acte de loialitate față de România, și-au făcut „cuferele“ și au purces spre frontieră, pentru a se opri în „țara lăptelui și a mierii“. În definitiv, n'avem nimic contra piecării lor, însă de ce al noștri au fost atât de... orbi și n'au văzut adevăratele lor sentimente, mai de mult!?,..

Gurabarza și jur

— Direcțiunea cinematografului „Mica“ anunță pe această cale că are de vânzare o cantitate însemnată de... pureci. Doritorii, după achitarea garanției, se vor prezenta în sală, în timpul rulării filmelor, când purecii ies la plimbare, din adăpostul lor și — pe picioare, sau în alte părți ale corpului — pot fi prinși. Natural, pentru această treabă se cere și puțină îndemănare...

— O cucoană din Valea Morii, vrea să ne demonstreze că e cea mai cinstită dintre toate din acea colonie. Bine, bine, noi n'avem nimic contra, dar am vrea să știm de ce este așa de bine apărută de o altă cucoană? Tare ne temem că este ceva la... mijloc. Ce ziceți stimabilelor?..

— Suporțerii soc. „Mica“ seu dovedit de atâtea ori că... habar n'au de fotbal. Nu înțelegem de ce — azi când s'au întronat și în sport — alle moravuri mai persistă în... palma lor? (Ar trebui să zicem altfel, dar nu vrem să-l înjurăm).

Birtin

Doamne, Doamne, că... șmecher mai e notarul dela noi cu... femeile. Ori de câte ori face inspectii în micile comune din „zona“ sa de activitate, ține să interogheze nanele dacă bărbaii le sunt concentrați, cum își petrec timpul în lipsa lor și mai ales, le dă să'njeleagă multe.

Pe de altă parte, notarul nostru, care se bucură și de mult „sex-appeal“ (cred că știe ce-i asta!) cu toate că a fost pus la pântec de mai multe cucoane și țafe, nu se aslămpără.

Hai, numai nene, hai, că și-i da peste vre'un concentraș și și-o arde ăla o mamă de bătaie de Spitalul din Baia de Criș te mânăncă l...

Băița

— Domnișoarele unguoroaice (Dibi, Pibi și cu Libi) voesc și ele a ne părăsi, deoarece Palișka nu le face curte serioasă. Zic că au fost bune numai până le-au deschis cariera. Fiindcă noi le cunoaștem acum activitatea și ele sunt cam milostive din fire, ca orice unguoroaică, s'au decis fetițele să treacă în țara lui Sfânt Ștefan (raiul unguresc) ca mai îndulcească și peacolo serie băieților. Noi le urăm succes muncă.

— Domnișoara depe deal cu brezele vopsite ce umbli numai după galoane de plotonier, nu a binevoit a lua parte la petrecerea recentă avută la noi, deoarece zice că nu se compromite cu meseriași, că oricât ea face parte din croitoresele de lux. „Bravo“ dudulel grăbește pașii, stai acasă, rujează-te, că în curând vei primi avansarea la grad.

— O nouă clientă ce o încadrăm acum în coloanele noastre este „Vexa“ din Ormindea (măre amatoare în povești serale) care pe lângă serviciul ce-l face la fabrică se mai ocupă și cu ghișeul strugurilor. Suspect ne este însă, că domnișoara când cumpără struguri nu i plătește blejitul niciodată cu bani. Noi însă am dori să știm, în ce fel achită domnișoara „Vexa“ strugurii, dacă bani nu dă.

— Se mai zice că tot la petrecerea recentă din Băița, „Vulpea“ (Văduva veselă) a fost distracția principalul câștig. Nimic de zis: îi plăcea muzica de dans, de când a avut un dio marca-Lupeni.

Analiză gramaticală

— Morii, dă un exemplu de propozițiune compusă.

— „Iacă vacă ore coadă!“

— Fă-i analiza.

— „Iacă“, este subiect, pentru că e cap dila propozițiie; „vacă“ este de dija aliciv pentru că așa zice țara dela mamă; „ore“ este conjuncțiune pentru că leagă „vacă“ de „coadă“ și „coadă“ e verb pentru că mișcă.

Femeia soldat

În Rusia există și așa ceva.

Dimineața la cazarmă:

Comandanta: Dă-mi raportul.

Sergenta: Efectiv control 50.

zente 48. Două la medic. Naș.

16, avorturi 32.

Între ei

— Rabi, dice s'a spunzurat după ce dija îl vându-se pe Iisus 30 de arginți?

— Ninuruciful și-a dat seama vându-se prea estin.

Se caută pentru imediată angajare

STENODACTILOGRAF

de origine etnică română.

Pe lângă limba română: germană și maghiară.

Adresa la redacție.

Poșta Redacției

Tuturor celor ce-au trimis scrisori pentru corespondență, li se răspunde în parte.

igrame

Bace duba...*)

(dă pă la sace)

in dialectul Ardealu-Crișan

Mare lucru și aiestă, să baț tu pă uliș duba...
Nimi nu săre cu gura... că și pre purtată șuba;
O, că șoarșii pă cinie tăt-și-s ca cordovanu
Și nu măi șciu io șe hibă, și-ar găsi altu tăt anu.

Tare faină-i slujba asta; că nimi nu-ș are baiu.
Iacă baț cu neșce bâce... ca muerile cu maia...
Ba-i măi greu, măi greu, când părului și cam ai mulce ismene;
Și să nu zăuit, aișia, n'și-odată nu fi lenie.

Să fit tu cu coarnie 'n frunce, moșcolit p'obraz cu smoală...
Să ai numa o urece, ba să fit și 'n pclelea goală;
N'are bai nimi cu cinie, că ai, o nu ai frizură.
Tăce-s bunte, tăce-s faină, dacă strâj tare din gură...

No! și dac'ășă stă triaba, când bat duba mânși-o focu
Tăt im trâmură pă minie, și izmenile și rocu...
D'apu-o bat, așa s'audă și mueria me șe-i surdă.
Și cum serie... o, chiscantu, o, numa ce mnieri șe 'mburdă;

D'ap'oamu lăsăm noi așcea, c'o fac numa dă rușinie,
Și numa iară m aruncă... că tăt lătru ca on cânie...
Da să nu lunjăsc mult vorba, să nu fac cu voi șciință
Ascultaț uoamini la minie, șe v'aduc la cunoștință:

La Cereci est zășe lanțuri dă pământ șe-s dă vânzare;
Bani să fie, că le poace să le iete fiecare;
Și a doua: tătă lumea să-ș pună la rând coșia
Că 'n Octobar, Marța 'ntăia, estă târg la Șilingia.

D'ap'oa tria? străgă iuce, păstă vranș-o muerie??
Văzând, că din prunși și fecte, tătă voia bună pierie;
— Ho, ho... ho... mânși-o amaru, iera să zăuit p'atria;
M'ar fi șiudă, dacă astăz, mnierosam barem răchia.

Să zăuit șe i măi dă lipsă? ascultaț voi prunși la minie;
C'asta i pântru voi, d'abășca, și cred că vă pare binie;
Astăz, o vinit o lejă, să lăsaț carcia la boala,
Că să 'nchige dăla toamnă, tumna pă șinși ani ișcoala!

Tr. Russu-Șirianu

*) Din volumul m. s. „Noi ni-s capu”.

In peșit...

D-na S., de când cu bătrânețele, a cam dat in boala peșitului, și trebuie să recunoaștem că își îndeplinește „meseria” cu multă pricepere. Iată ce ne povestește amicul nostru Nae G.:

— Intr'o bună zi d-na S., imi propune pentru însurătoare o fată care-l o adevărată perla, frumoasă, nu știe cânta la pian, bogată, inteligentă etc., cu un mic cusur: este cam șchioapă.

— Doamnă, zic eu, in cazul acesta nu.

— Nu te grăbi să zici nu pentru că trebuie să vezi avantajile acestui cusur: Inchipuește-ți că ești însurat; că într'o zi, nevastă-ta se urcă in pod, scara se rupe, nevasta cade, își rupe un picior, trebuie dusă la spital, stă 6 săptămâni, cheltuell, doctor, doctorii și la urmă tot șchioapă-i, așa că-i mai bine s'o iai șchioapă dela început.

La poarta Raiului.

Sfântul Petru, cu un ziar in mână, discută actualități cu sufletul unui aviator englez.

— Păi unde-s cei 8 aviatori germani, pe care scrie la gazeta că i-ai doborât dumneata? Nu s'a ridicat nici unu la mine...

— Cum era să se ridice dacă i-am doborât?

Tot acolo

In timpul războiului Ruso-Finlandez, sufletele rușilor morți cu nemiluita amenință să ia Raiul prin asalt.

— Ce să mă fac, Doamne, să scap de ei, întreabă Sf. Petru pe Dumnezeu.

— Imbracă un costum de skior finlandez!

Așa e!

Avocatul T., căruia-l cam plac cărțile din biblioteca Grimaud — cea cu 32 — asculta într'o zi pe rorația unul oarecare Mânzu:

— Șin definitiv, pe lângă bani, la jocul de cărți se pierde și mult timp.

— Da, da, replică melancolic avocatul T. Se pierde mult timp, mai ales cu amestecatul lor.

Ah, ginerii...

La bodegă:

— Mă, veniți mâine la 5 la mine. O să admirați un spectacol formidabil.

— O să fie cu dans?

— Nu.

— Muzică?

— Nu.

— Dar ce-o să fie mă?

— Luptă între fiș fiare: soacră-mea își pune lipitori.

Adresa

Un deputat din timpul pentru totdeauna defunctului regim, se urcă într'o mașină.

— La Văcărești.

Ajunși in fața celebrului pension în care-și face azi vilegiatura fostul dictator al presei Eugen Fouchelică, deputatul zice:

— Așteaptă-mă cinci minute.

— Nu, răspuse șoferul. Piătiți-mi, căci am mai avut un client care tot aici mi-a zis să l aștept cinci minute și a stat 2 ani.

Intr'o familie...

din „elita” Aradului, a fost invitat și tânărul nostru prieten, să-i zicem Gigel, despre care amfitriona auzise lucruri grozave.

După preliminariile obișnuite, ea vrând să-l intre in grație, începe de-i... poștește:

— Nu t-ai o prăjitură?

— Mulțumesc. Am luat înainte de a veni aici.

— Un ceai?

— Mulțumesc. Am luat înainte de a veni aici.

— Domnule Gigel, s'ar părea că nu prea sunteți in bune dispoziții.

— Oh nu! Am fost însă înainte de a veni aici.

Regrete eterne...

Prietenul nostru X., căsătorit a doua oară, este surprins într'o zi in cimitirul Eternitatea, jeluindu-se de zor in fața unui mormânt.

— N'ar fi trebuit să mori. Trebuia să mai trăiești. Nu, n'ar fi trebuit să mori tocmai tu!

Intâmplarea îl aduce pe acolo, pe doctorul P., venit probabil in vizită la câțiva foști pacienți.

— Pe cine plângi? Cine și-a murit?

— Nu mi-a murit nimeni, dar îl plâng pe primul bărbat al nevastei mele.

Ex-Macte

Correspondentul agenției B. I. M. anunță constituirea unei mișcări bazate pe principii foarte ciudate. Această mișcare își va instala in curând loja într'un loc ce va urma să fie stabilă.

După hotărârea marelui venerabil ea va purta probabil numele „Profanatorul”, in conformitate cu doctrina lor. In consecință, nici corcardele tricolore n'au scăpat de această soartă.

Privilegiul de mare Haham nu va fi acordat decât „fratelui” care posedă jumătate sânge jidoves (oficial recunoscut de „frați” ca unguresc) E remarcabilă coincidența dintre cei șase „frați” (toți din „generația dela Sfântu Gheorghe”) și colțurile stelei lui David.

Deosebiri

Deosebirea dintre un diplomat și o fată:

Când un diplomat spune DA in-seamnă poate; când zice poate in-seamnă nu iar când zice nu, nu mai e diplomat.

Când o fată zice nu in-seamnă poate; când zice poate in-seamnă da iar când zice da atunci nu mai e fată.

al sângelui

către fiul său Ișic: Iehova îi făcu lui Adam, o femeie.

— Ce cadou tatălă? Dice nu o dija?

„Ungaria Felix”

— Ce mai faci? Ai de lucru.

— Mă pot plânge. Eu lucrez, mea la fel și copiii tot așa.

— Cum câștigi bine.

— Insă mai am un văr șomer.

— Și cu ce-mi trimite el?

— Șorul de șomej, tocmai bine ce trăi.

incinoși

— Cu Sândică stau de vorbă.

— Eu am o vedere extraor-

— Vezi tu crucea dela biserica?

— Nu.

— Eu văd un paiangen care

— Vezi tu cruce.

— Când spun eu că am o

— extraordinară l...

— dar eu am auzul teribil:

— select pași paiangenului ce

— cruce.

DESCHIS

„FLORIDA” „dancing-bar variete” „VRANCEA” „Vrancea Baby” copii minune

cu 5 membrii Vizitați programul nou Florida Str. I. Gh. Duca No. 3.

uteu dansatoare Faszura Jazz-vocal senzational al barului

De ziua nunții tale-ți scriu..

„Acum câteva rânduri! Rânduri rupte din sufletul ce freacă de dragoste pentru tine.

Îți scriu, pentru că acesta este cel mai comod mijloc... Dacă aș vrea să îți vorbesc, mai întrerupe și... ai vorbi tu

Azi te măriti, adică te-ai măritat. Niciodată nu le-am văzut atât de sinceră ca azi. Ți-am făcut atâtia ani curte și zi de zi ai fost falsă.

Azi însă, când în fața altarului ai zis „DA” pentru prima oară, de când te cunosc, ți-a lucit în ochii ce-mi ce-mi sunt atât de dragi, schimțarea adevărului.

Ce păcat că această lucrare o fi fost numai o comelă în complexul tău spiritual.

Dar fiindcă te-ai măritat cu un bărbat care te iubește cum nimeni n'a iubit vreodată, — acest lucru îl știu fiindcă din nefericire eu sunt acel bărbat — îmi iau îngăduința să ți dau câteva sfaturi pe care, în interesul liniștii tale și a palmelor mele, ce știu izbi și obrăjori dragi — te-aș ruga să le respecti.

1. În casă eu sunt bărbat nu numai fiindcă eu port pantalonii, ci și pentru că nu-mi place politica. Adică nu sunt adeptul lui „Numerus papucus”.

2. Nu mi place să vorbești mult, căci nu vreau să pățesc ca și acel prieten care mi spunea:

— Înainte de logodnă vorbeam eu și asculta ea.

— După logodnă vorbea ea și ascultam eu, iar acum vorbim amândoi și ascultă vecinii.

3. Îmi place să faci mâncare și încă bună, căci iarăși nu vreau să fiu în situația celui prieten care zicea așa:

— M'am însurat pentru că nu mă puteam obișnui cu mâncarea dela restaurante.

— Și acum?

— Acum m'am obișnuit!

4. Nu mi plac scenele de familie. Vezi tu, eu câteodată, o să am treabă seara 'n oraș; câte o ședință, afaceri etc. S'ar prea putea să 'ntârzi sau chiar să vii numai dimineața acasă și atunci vreau să

am liniște ca să mă pot odihni și reface după munca nocturnă.

Căci nu vreau să fiu ca cel din poveste:

Bărbatul, venind târziu acasă, e luat în primire de nevasta înarmată cu un rețel.

De frică, el se ascunde sub pat.

— Ești afară ticălosule.

— Nu es.

— Ești când îți spun.

— Nu es. Sunt stăpân la mine acasă și stau unde-mi place.

Ți-am schițat aici câteva numai din principiile mele casnice și cred că am fost înțeles... altfel e bucluc.

...Și-acum, tubito, în clipele ce urmează, gândește-te bine la fericea noastră... La iubirea mea...

Pa,

soful tău care te adoră,

P. S. Se prea poate ca să vii târziu acasă chiar în seara asta. Nu te enerva, învață-te să aștepti și să rabzi.

Pentru conformitate
Nitz

Gila Juân Nojiță

la dă mă că
băgat afară
locul mieu
foala ginat
Bărvu nost
zis domnu
căs mai gi
șiele șie li
on domn'sor

vinut amu mai p
foate. Da gi așea
pântru că to șclu
il șicesc taji cu
ginatnce ca la a
marl că dară Bărvu
și luce ca purșite.
și giloc sârle mai
ca să tele și gila
Apu lăcă așe dară.
una una bună gi
intâlnit înto sară
mam dus înto zi ge
spurc con plc ge
ișle că și calul ca
post. Apu gin una
vini voarba ge băt
imi spusă că iel nu
Apu gi șie lam în
așea că mai amu vo
am văzut o broască
atunși nu mai beu
că asta nul tumna
să și al vin ca să
am că așe mam în
să aiba vie. Bine,
iel cât își trebe șie.
să vândă vinu și să
mor ge șece, numa
fata acasă și lam
prăbălască să vină
hectar ge vin că
mit ge inge o vinit
tatâso și la mâsa.
atunși socrumneu
vin că vezi li mal
dacă rămânie și cu
Mă apu să fașiești
scriești dacă vă tre
dară to maș apuca
vreu săl fac mal
gi amut anu când
vreme să mă ocășă
nișl nam putut că
sângur acasă ca
prunșil aieșcla care
Bărvu aieșta. Numa
luce și ge grabă ca
să mă ocoșăsc și să
fac ca să vă agiungă
num rămână mie p
popricaș gin lette.

E numa până atunși
binle să nie trâmiceșl
că domnișoru așie
not după bani iară
pă vo doauă lunl.

Al v
JUÂN

Nu-i bine la noi?

Intr'una din țările
mânil vor să ajungă
pe pământ românesc,
în fața autorităților
rând autorizația de
— De ce vreți să
— Apoi...
— Nu-i bine la noi?
— Da... Dar...
— Cum, nu-i bine la
nu vedeți dvs. că
pite așie în care
bine la noi!...

Administrato: SIMION BUDEA

COMNDAMENTUL LEGIONAR ARAD SERVICIUL DE CULTURALIZARE

In sala Palatului Cultural, Sâmbătă 19 Oct. crt. ora 4 d. m. d-l

G. H. MOTIU

va conferenția despre

„INDIVIDUL ÎN STATUL TOTALITAR”

în cadrul unui

FESTIVAL

de coruri, recitări, etc. la care își vor da contribuția și școlile secundare locale.

Beneficiul este destinat „Ajutorului Legionar”

Snoavă

Doi jidani mergeau pe un drum. Cum mergeau ei, văd înaintea lor o baligă. Atunci unul din ei, făcu către celalalt:

— Măi Ștrul — ci-mi dai tu să mănânc în balige asta?

— Mai faci moii Mununci tu baliga aistă, zise celalalt nelcrezător.

— Mununc moll

— Iacă în pun rumușag pi cinc franci că tu nu mununci baligă aistă...

— Bini. Să vezi tu moi.

Și începu a mânca jidanul cu ațita poftă că celalalt își zise: „Aistă îmi șterge puralții” și zise tare:

— Moi lșic, moi în văd că tu mununci baligă — da ci-mi dai tu să munnc rumușigă?...
Celalalt bucuros că scapă — pe semne semne se săturase zice repede:

— „Dau și în 5 lei dacă mununci rumușigă.

Măncă și celalalt ceea ce rămase și când la urmă văd că s'au păcălit — zise unul cu ciudă:

— Adică ce-am chisligat noi moi?

— Nicl tu nu știi — zise celalalt și-și chulară de drum după un alt gheșefi.

Avem și două fabrici...

Intr'o altă țară, adică mai bine zis la marginea ei, vorbesc grânceril. Ai noștri și al lor.

Unul dintre ai noștri spunea:

— Am auzit că la voi nu sunt lămâi...

— Cum să nu fie răspunse grâncerul rus — avem destule... Și trebue să fie că nu degeaba avem două fabrici de lămâi: una la Tiraspol și una la Vladivostok!...

Banii

Intr'o seară, la Tavernă, Bebel, în formă mare, perora:

— Sunt năcăjit mă! Năcăjit de mama focului. Am și scris mamei că nu mai merg acasă și să vândă tot.

...Iar banii să îi trimiță șie, completă, subversiv, amicul Nae.

Ține minte trei cuvinte:

„Bravo” merge înainte

Viața dinților

Primi dinți: dinții de lapte.

La 7 ani: dinți de plastic.

La 15 ani: dinți de lup.

La 20 ani: cu... Inima în dinți.

La 30 ani: un dinte contra cuiva.

La 40 ani: dinte pentru dinte.

La 60 ani: dinți falși.

Inscripții ciudate

Pe ușa biroului ofițerului stării civile, scrie:

„Decese. Așteptați-vă rândul.”

La intrarea unul azil de surdo-muși:

„Nu ne țineți de vorbă. N'avem timp de pierdut.”

Sinceritate

Intr'o familie, fiica gazdei este insistent rugată să cânte ceva.

Rusinoasă, nevoe mare, cedează și cântă.

După terminarea cântării, tinerii o felicită.

— Ah dudue, cântați ca o sirenă.

— De automobil complectă amicul Tibi.

Petrică

Nu e vorba de vreun Ingeraș de copil sau de fostul nostru colaborator, emigrat acum în regiuni mai gazoase, ci de șeful orchestrei dela bodega Pecican.

Ardelean sades, făgărășan prin creștere și educație muzicală, Petrică — și orchestra sa — constituie un eveniment. Odată prin eliminarea din local al orchestrei pitigăite de balaoacheși ungurizați și a doua oară prin intronarea muziceii românești. Da căci Petrică — și orchestra sa — cântă românește. Cântă din inimă. Melodiile au ceva din curățenia munților, din puritatea poenilor, din trăgezimea văilor, și ascultându-l doinele, horele și învârtitele, te simți într'adevăr acasă, — acasă în țară la tine!

AVIZ.

Intreprinderea Comunală a Municipiului Arad caută pentru angajare imediată sofeuri.

Doritorii se vor prezenta la biroul Direcțiunei din str. Mucius Scaevola Nr. 9—13.

Diocezana Institut de Arte grafica, Arad.